

ALBA

20h. Comença el torn. Treballar de cambrera a l'estiu servint copes en un bar de nit al costat de la platja en un poble de la Costa Brava no sol ser un bon negoci. Moltes hores i mal pagades. Clients pesats. Caps malcarats amb els nervis a flor de pell. Tot i que també té algun avantatge. Fas exercici, de tant en tant cau una bona propina, i, si tens sort, alguna vegada la nit acaba amb una sorpresa agradable.

20:30h. Em sembla que avui no serà una d'aquestes nits. Avui tothom ha entrat de cop. Tots em demanen les seves canyes i les volen al moment. Impacients. No puc parar de córrer. Em sulfura haver d'anar a una altra taula, i amb el mateix somriure amable apuntar les begudes. Més feina, més estrés. No estic d'humor.

21:30h. Una mica de llum. Ha tornat la noia d'ahir. Jove, bonica, pell morena, ulls color avellana, cabells llargs i foscos, llavis carnosos. Una preciositat. Vestit blanc, de lli transparent, vaporòs, angelical. Podria mirar-me-la durant hores. I ho faré. Com ahir. Però avui, a més, seré jo qui serveixi la seva taula. Ella i les seves amigues s'han assegut a la taula 6, a la meva zona. Avui no la deixaré escapar!

21:45h. Es diu Alba. És dolça i té la pell suau. Ho he notat quan li he servit la seva ampolla d'aigua amb gas. En el moment de deixar la beguda damunt la taula ella s'ha mogut per agafar-la i amb els dits ha fregat lleument la meva mà. S'ha disculpat amb un somriure tímid, brillant, que m'ha fet pujar un calfred de desig per l'espina.

23h. No me la podré treure del cap, ho sé. Hem intercanviat mirades tota la nit, des del primer contacte. Des de la barra li faig un somriure, ella me'l torna. Mentre netejo copes, ella em mira. Cada vegada que m'apropo a la seva taula, intercanviem algun comentari simpàtic. M'encanta!

00:30h. Ha marxat. Però tornarà. Abans de sortir ha vingut a la barra, somrient, a deixar propina. Li he agrait però li he dit que m'agradaria més tornar-la a veure aquesta matinada, aprofitant que em toca tancar a mi. Ens prendríem una copa i xerrariem una estona. Ha acceptat. Em moro de ganes que arribi l'hora de tornar-la a veure.

1:30h. El temps no passa. El bar es va buidant, però encara hi ha feina. El meu pensament és amb ella. No puc deixar d'imaginar tot el que m'agradaria fer-li. Netejo la taula 8 i veig que han begut una ampolla de Mar&Cel. Quan l'agafo, em ve una imatge preciosa al cap: l'ampolla entrant dins seu. Estirada damunt de la barra, amb

les cames ben obertes, a la meua disposició, ella comença a gemegar mentre li vaig introduint suaument el coll de l'ampolla, ben endins, com un ganivet calent tallant mantega. Decidit: no llençaré l'ampolla.

2:35h. S'apropa l'hora de tancar. Massa poc a poc. Recollim les cadires. De sobte un pensament terrible em gela la sang: i si no ve?

2:55h. He sortit a treure les deixalles. Durant tot el camí l'he buscat amb la mirada. Ni rastre. Els carrers són buits. Potser s'ho ha repensat. Potser ha decidit anar a dormir aviat. Potser... Tinc la samarreta xopa. Suor freda.

3:05h. M'espero al carrer, davant de la porta. El local està il·luminat únicament pels llums de la barra. Un interruptor i una empenta i el bar estarà tancat. Jo segueixo dreta a la vorera, esperant. Fa cinc minuts que miro cap al final del carrer, i no la veig arribar. De sobte uns dits em toquen l'espatlla des del darrere. El contacte m'espanta. Em giro i em trobo amb el seu somriure lluminós. El cor em va a cent per hora, no sé si per l'espant o per l'alegria. Respiro a fons i li torno el somriure, alleujada. Entrem al bar. Un cop dins, abaixo la persiana. Ens quedem tancades. La guio cap a la barra. Comença el joc.

4:05h. El coll de l'ampolla de Mar&Cel ha entrat sense resistència, tal com ho havia imaginat. Entre els seus gemecs, m'enfilo a la barra, mirant la seva cara tintada d'un vermell suau per la sang que li recorre les galtes. Continuo empenyent l'ampolla, però no aconseguixo fer-la avançar. Em ve un rampell. Amb totes les ganes, començo a clavar puntades de peu a l'ampolla. Una, dues, tres vegades, fins que faig que entri tota sencera. Els seus gemecs s'han transformat en crits de dolor esgarrifosos. Pell de gallina. Quin plaer! Per rematar la feina, agafo la coctelera i li colpejo la panxa sense parar, fins que sento com l'ampolla s'esmicola dins del seu cos. Fent que petits vidrets es clavin a la seva carn. Perd el coneixement.

4:30h. Per revifar-la, agafo un encenedor i li ressegueixo els mugrons durs i tendres amb la flama. La pell li crema suaument. Quina delícia! Ella comença a plorar i a bellugar-se frenèticament. L'olor a cremat, la pell negra i les petites flames que es formen sobre el seu cos, fan un bonic espectacle. Poso els ulls en blanc i em mossego l'interior de la galta per no gemegar. Se'm dispara l'adrenalina, no puc parar. No vull parar! Maleïda obsessió.

4:50h. Pànic. Els seus ulls s'obren demanant ajut. Moment oportú per a clavar-li el llevataps al glòbul ocular, fent que un raig de sang surti disparat. Li cargolo l'estri i li trec mica en mica, emportant-me l'òrgan ben enganxat, veient com es va separant lentament i com va sobresortint del seu cos.

4:55h. Li ressegueixo la boca amb una navalla, i li vaig tallant els llavis suaus. Font humana. Llavis rajant color carmí. Quina nineta! Perdo el control. Li entaforo les mans a la boca i les vaig separant amb ràbia, fent pressió cap avall fins que li peto la mandíbula. El cop sec ressona per tot el local. Els seus crits es tornen sons guturals, estranys. El seu ull em mira suplicant. Brutal.

5:15h. Agafo el tamboret de davant de la barra per esclafar-li el crani. Gaudeixo veient com el seu front s'aixafa, mentre vaig enfonsant més i més el seient al seu cap. Colpejo una vegada i una altra, i veig com petits trossos de carn, pell i fils de sang es queden enganxats a l'estri. L'ull li surt disparat de l'òrbita i em toca la cara. Sensacional.

5:25h. L'últim cop fa que tot peti com una síndria madura i m'acabi esquitxant la samarreta i la cara. Se'm fa la boca aigua en notar que estic coberta de la seva sang i de trossos del seu cervell.

Em repasso la cara tacada amb la seva mà, ara sense vida, i la xuclo i la llepo amb delit, empassant-me tot el rastre que ha deixat en mi. És com mel, dolça i enganxosa. Quina droga!

5:30h. Des de la porta del bar miro extasiada la meravellosa imatge que tinc al davant: la barra plena de sang, regalimant per totes les cantonades. El que queda d'ella al bell mig, amb els braços penjant. Una obra d'art.

5:50h. Vaig cap a casa, contenta. Gràcies a l'Alba, la nit ha acabat millor del que m'esperava. Una nit memorable. Avui sí que dormiré satisfeta! M'entretinc jugant amb el seu ull a la meva mà mentre penso en les últimes paraules que ella haurà sentit a cau d'orella: "*Raja. Raja mentre estic aquí mirant. Vull veure com brolla la sang. No m'ho facis dir dos cops*".

La llum del Sol taca de roig el cel. Comença un nou dia

Mel